

in astronomov Jugoslavije je ob svojih jubilejih večkrat nagradila svoje zašlužne posameznike. Profesor Vidav je tako dobil priznanje zveze leta 1974 (ob 25-letnici) in leta 1979 (ob 30-letnici). Leta 1988 je ob svoji 70-letnici postal *častni član DMFA Slovenije*. Nazadnje mu je društvo izrazilo priznanje leta 2006 ob 50. jubilejnim matematičnem tekmovanju srednješolcev Slovenije.

Treba je še omeniti, da je profesor Vidav del denarne vrednosti Žagarjeve nagrade, ki jo je za svoje pedagoško delo prejel leta 1988, namenil društvu, in sicer v korist poletne šole za mlade matematike. Nekaj časa so potem celo želeli poletno šolo poimenovati po profesorju Vidavu, vendar se, kot kaže, takrat to ime ni prijelo. Zadnja leta pa je profesor Vidav sodeloval s Slovensko znanstveno fundacijo, dajal različne prispevke za promocijo matematike in za štipendiranje mladih nadarjenih naravoslovcev; s to svojo dejavnostjo si je prislužil naziva *Bronasti donator SZF* leta 2005 in *Srebrni donator SZF* leta 2007. Decembra 2007 je postal tudi *častni član Kluba prijateljev SZF*.

LITERATURA

- [1] *Obzornik za matematiko in fiziko*, letniki od 1 (1951) do 43 (1996).
- [2] Bilteni občnih zborov DMFA Slovenije, od leta 1975 do 2006.
- [3] Zapisniki sej upravnih odborov DMFA Slovenije, od leta 1969 do 1991.

Darjo Felda in Milan Hladnik

PRISPEVKI PROFESORJA IVANA VIDAVALA V OBZORNIKU ZA MATEMATIKO IN FIZIKO V LETIH OD 1951 DO 2006*

Obzornik za matematiko in fiziko je začel izhajati leta 1951. Profesor Vidav se je že takoj na začetku aktivno vključil v delo, ki ga tak projekt zahteva. Tako je v prvi številki prvega letnika poročal o mednarodnem kongresu matematikov, ki je potekal v začetku septembra 1950 v Združenih državah Amerike (Cambridge). Na tem kongresu je dobil Fieldsovo medaljo tudi francoski matematik Laurent Schwartz (1915–2002), ki je spomladi 1951 obiskal Ljubljano.[†] Schwartz je 3. in 4. aprila predaval o distribucijah in povzetek tega predavanja je profesor Vidav pripravil za drugo številko *Obzornika*. V tretji številki prvega letnika pa je izšel njegov strokovni članek *O konveksnih krivuljah*. V naslednjih petinpetdesetih letih je profesor Vidav prispeval za *Obzornik* več kot sedemdeset sestavkov in tako zagotovo

*Članek je uvod v avtorjev prispevek iz jubilejnega zbornika, ki je izšel letos ob devetdesetletnici profesorja Ivana Vidava.

[†]Schwartz je verjetno edini nosilec Fieldsove medalje, ki je kdaj uradno obiskal Slovenijo.

spada med avtorje z največ objavami v *Obzorniku*. Prav je torej, da je bil kot neke vrste priznanje in zahvala za dolgoletno delo članek *O konveksnih krivuljah* ponatisnjen v jubilejnim petdesetem letniku *Obzornika*.

Od vsega začetka je bil *Obzornik* namenjen popularizaciji matematike in fizike v slovenskem prostoru, predvsem seznanjanju o novejših dosežkih v matematiki in fiziki pa tudi o klasičnih, manj znanih področjih obeh znanosti. Profesor Vidav se je tega zavedal, zato se ne čudimo, da so v njegovih člankih slovenski matematični javnosti predstavljene nekatere moderne matematične teorije, nove knjige, pa tudi druge zanimivosti iz matematičnega sveta. Tako je objavil več kot trideset recenzij knjig domačih in tujih avtorjev. Pisal je o življenju in delu profesorja Plemlja in skupaj s spremljevalnim prispevkom je objavil prevod Plemljevega članka *Nerešljivost enačbe $x^5 + y^5 + z^5 = 0$ v obsegu $K(\sqrt{5})$* .

Seveda pa so njegovi najpomembnejši prispevki v *Obzorniku* pregledni strokovni članki, ki jih lahko glede na vsebino razdelimo v nekaj skupin. Največ je člankov iz teorije števil (diofantske enačbe: Fermatov problem, posplošena Pellova enačba; Heronovi trikotniki), sledijo članki z algebrainimi temami (uporaba algebre v kvantni mehaniki; od vektorjev v prostoru do Liejevih grup), nekaj pa je člankov s področja matematične analize in geometrije oziroma topologije (Eulerjeva funkcija Γ ; kvaziperiodične funkcije; avtomorfne funkcije).

Janko Bračič

NEKAJ BESED O RAZISKOVALNEM DELU PROFESORJA VIDAVA[‡]

Prav je, da ob tej svečani priložnosti spregovorimo nekaj besed o raziskovalnem delu profesorja Vidava. To je težka naloga, saj je profesor Vidav raziskoval na mnogih področjih matematike. Že kot študenta ga je profesor Plemelj seznanil z nekaterimi nerešenimi Kleinovimi problemi v teoriji diferencialnih enačb. Rešitev Kleinovega problema s petimi singularnimi točkami je bila tema njegove doktorske disertacije. Doktor znanosti je postal leta 1941, star še ne triindvajset let in pol. Delo na Kleinovih problemih je še nadaljeval in o rezultatih poročal na svetovnem matematičnem kongresu leta 1950 v ZDA.

Širino raziskovalnih interesov profesorja Vidava lahko ponazorimo z naslednjim prerezom njegovega dela: Pri profesorju Mandelbrojtu je delal na

[‡]Govor Josipa Globevnika ob proslavi 90-letnice profesorja Ivana Vidava na Fakulteti za matematiko in fiziko 17. januarja 2008.